

Warszawa, dnia 29 czerwca 2022 r.

Poz. 1370

USTAWA

z dnia 23 czerwca 2022 r.

o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej^{1), 2)}

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania oraz właściwość organów i jednostek organizacyjnych w zakresie produkcji ekologicznej określonym w:
 - a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2018/848”, oraz przepisach wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848,

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz. Urz. UE L 150 z 14.06.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 270 z 29.10.2018, str. 37, Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 59, Dz. Urz. UE L 87 z 23.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 402 z 01.12.2020, str. 23, Dz. Urz. UE L 439 z 29.12.2020, str. 32, Dz. Urz. UE L 7 z 11.01.2021, str. 53, Dz. Urz. UE L 60 z 22.02.2021, str. 24, Dz. Urz. UE L 133 z 20.04.2021 str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 03.05.2021, str. 1 i str. 5, Dz. Urz. UE L 204 z 10.06.2021, str. 47, Dz. Urz. UE L 222 z 22.06.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 318 z 09.09.2021, str. 5, Dz. Urz. UE L 334 z 22.09.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 3);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych, ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami, ustawę z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz ustawę z dnia 17 listopada 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi oraz uchyla się ustawę z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym.
- ³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 29.10.2018, str. 37, Dz. Urz. UE L 305 z 26.11.2019, str. 59, Dz. Urz. UE L 87 z 23.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 13.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 402 z 01.12.2020, str. 23, Dz. Urz. UE L 439 z 29.12.2020, str. 32, Dz. Urz. UE L 7 z 11.01.2021, str. 53, Dz. Urz. UE L 60 z 22.02.2021, str. 24, Dz. Urz. UE L 133 z 20.04.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 151 z 03.05.2021, str. 1 i str. 5, Dz. Urz. UE L 204 z 10.06.2021, str. 47, Dz. Urz. UE L 222 z 22.06.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 318 z 09.09.2021, str. 5, Dz. Urz. UE L 334 z 22.09.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 336 z 23.09.2021, str. 3.

- b) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/625”, oraz przepisach wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625;
- 2) sprawy dotyczące produkcji ekologicznej w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1 albo pozostawionym do uregulowania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w tym dotyczące:
- przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych,
 - warunków produkcji ekologicznej.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) certyfikat – certyfikat, o którym mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/848;
- 2) ekologiczny materiał heterogeniczny – ekologiczny materiał heterogeniczny w rozumieniu art. 3 pkt 18 rozporządzenia 2018/848;
- 3) grupa producentów ekologicznych – grupę podmiotów, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2018/848;
- 4) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;
- 5) jednostka certyfikująca – jednostkę certyfikującą w rozumieniu art. 3 pkt 56 rozporządzenia 2018/848;
- 6) kontrole urzędowe – kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;
- 7) konwersja – konwersję w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia 2018/848;
- 8) materiał rozmnożeniowy roślin – materiał przeznaczony do reprodukcji roślin w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia 2018/848;
- 9) producent ekologiczny – podmiot w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2018/848;
- 10) produkcja ekologiczna – produkcję ekologiczną w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2018/848;
- 11) produkt ekologiczny – produkt ekologiczny w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2018/848;
- 12) produkty – produkty, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2018/848;
- 13) produkty i substancje stosowane w produkcji ekologicznej – produkty i substancje stosowane w produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2018/848;
- 14) przepisy dotyczące rolnictwa ekologicznego – przepisy rozporządzenia 2018/848, przepisy rozporządzenia 2017/625 w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. i tego rozporządzenia, przepisy wydane na podstawie tych rozporządzeń oraz przepisy ustawy i przepisy wydane na jej podstawie;
- 15) wprowadzanie do obrotu:
 - a) w odniesieniu do produktów – wprowadzanie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 48 rozporządzenia 2018/848,
 - b) w odniesieniu do produktów i substancji stosowanych w produkcji ekologicznej innych niż środki ochrony roślin – czynności wymienione w art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁵⁾–Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463).

2. Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o producencie ekologicznym należy przez to rozumieć również grupę producentów ekologicznych.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 241 z 25.07.2019, str. 214 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

Art. 3. 1. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”:

- 1) jest właściwym organem w rozumieniu art. 3 pkt 54 rozporządzenia 2018/848, w szczególności w zakresie przekazywania zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, w tym niektórych zadań związanych z innymi czynnościami urzędowymi,
 - 2) jest organem kontrolnym w rozumieniu art. 3 pkt 55 rozporządzenia 2018/848,
 - 3) wykonuje obowiązki i uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w:
 - a) rozporządzeniu 2018/848 i przepisach wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848, w szczególności w zakresie:
 - wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, oraz ich przedłużania,
 - prowadzenia systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, w zakresie informacji wymienionych w art. 26 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 2018/848,
 - prowadzenia i podawania do wiadomości publicznej obszernego wykazu, o którym mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848,
 - b) rozporządzeniu 2017/625 i przepisach wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 – w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625,
 - 4) jest organem odpowiedzialnym, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b oraz art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2017/625,
 - 5) wykonuje zadania właściwego organu określone w art. 47 ust. 1 i art. 49 rozporządzenia 2017/625 – w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625
- chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Przekazanie zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848 następuje w drodze decyzji na wniosek jednostki certyfikującej ubiegającej się o przekazanie tych zadań. W tej decyzji jednostce certyfikującej przypisuje się kod, o którym mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2:

- 1) składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 2) zawiera:
 - a) zakres zadań, o których przekazanie ubiega się wnioskodawca, ze wskazaniem kategorii produktów określonych w art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2018/848 oraz rodzaju działań związanych z tymi produktami, określonymi we wzorze certyfikatu stanowiącym załącznik VI do rozporządzenia 2018/848, w odniesieniu do których wnioskodawca zamierza wydawać certyfikaty i wykonywać zadania określone dla jednostki certyfikującej,
 - b) informacje niezbędne do stwierdzenia spełnienia przez wnioskodawcę wymagań określonych w art. 29 lit. b i c oraz art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz wymagań określonych w art. 40 ust. 1 lit. a oraz ust. 3 rozporządzenia 2018/848, w zakresie zadań objętych wnioskiem.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 29 lit. b i c oraz art. 31 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz wymagań określonych w art. 40 ust. 1 lit. a oraz ust. 3 rozporządzenia 2018/848, w zakresie zadań objętych wnioskiem.

5. Główny Inspektor przekazuje niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

6. Do zmiany zakresu zadań przekazanych jednostce certyfikującej przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

7. Wycofanie, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, zawieszenie, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2018/848, oraz zniesienie tego zawieszenia następują w drodze decyzji.

8. Główny Inspektor informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa o wycofaniu, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, o zawieszeniu, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2018/848, o zniesieniu tego zawieszenia oraz o decyzji co do ważności certyfikatów, o której mowa w art. 40 ust. 7 i 8 rozporządzenia 2018/848.

9. Od dnia, w którym decyzja o wycofaniu, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, stała się ostateczna, do dnia objęcia producenta ekologicznego systemem kontroli urzędowej przez inną jednostkę certyfikującą zadania wykonywane dotychczas przez jednostkę certyfikującą, w odniesieniu do której wydano taką decyzję, wykonuje Główny Inspektor, nie dłużej niż przez 90 dni.

10. Główny Inspektor może powierzyć wykonywanie zadań, o których mowa w ust. 9, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce, w którym mają być wykonywane te zadania.

11. Wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, oraz przedłużenie tego zezwolenia następują w drodze decyzji.

12. W przypadku wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, Główny Inspektor nie wcześniej niż w dniu, w którym decyzja w sprawie zezwolenia stała się ostateczna, podaje do wiadomości publicznej na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych informację o tym zezwoleniu, ze wskazaniem składnika, którego ono dotyczy, oraz informację o okresie jego obowiązywania.

13. Informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 2018/848, są przekazywane Głównemu Inspektorowi na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a podanie do wiadomości publicznej tych informacji zgodnie z tym przepisem następuje przez ich udostępnienie na tej stronie.

14. Informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. b i c rozporządzenia 2018/848, przekazane Głównemu Inspektorowi, są usuwane ze strony internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych po upływie 3 miesięcy od dnia podania ich do wiadomości publicznej albo ich ostatecznej aktualizacji dokonanej na podstawie art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2018/848, albo gdy podmiot, o którym mowa w art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2018/848, poinformował, że zachodzi przesłanka usunięcia ich z systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, określona w art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2018/848.

15. Obszerny wykaz, o którym mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848, Główny Inspektor podaje do wiadomości publicznej zgodnie z tym przepisem przez udostępnienie go na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

16. Minister właściwy do spraw rolnictwa reprezentuje Rzeczpospolitą Polską w Komitecie, o którym mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia 2018/848.

Art. 4. 1. Główny Inspektor sprawuje nadzór nad jednostkami certyfikującymi oraz nadzór nad produkcją ekologiczną.

2. W ramach nadzoru nad jednostkami certyfikującymi Główny Inspektor, oprócz organizowania audytów lub inspekcji, o których mowa w art. 33 lit. a rozporządzenia 2017/625, sprawdza prawidłowość działania jednostek certyfikujących w zakresie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego, w tym:

- 1) przeprowadza kontrole urzędowe;
- 2) prowadzi analizy danych i informacji dostarczanych przez jednostki certyfikujące;
- 3) przekazuje jednostkom certyfikującym wnioski pokontrolne lub zalecenia poaudytowe;
- 4) nakazuje wykonanie odpowiednich działań naprawczych związanych z funkcjonowaniem jednostek certyfikujących;
- 5) żąda od jednostek certyfikujących dodatkowych danych i informacji związanych ze sprawowanym nadzorem;
- 6) sprawdza u producentów ekologicznych prawidłowość przeprowadzania przez jednostki certyfikujące kontroli urzędowej i innych czynności urzędowych;
- 7) wydaje wytyczne i polecenia w celu zapewnienia prawidłowej realizacji wykonywanych przez jednostki certyfikujące zadań, w szczególności w celu stosowania wspólnego katalogu środków, o którym mowa w art. 41 ust. 4 rozporządzenia 2018/848.

3. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 2 pkt 7, wiążą podmioty, do których są skierowane, i nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy.

4. W ramach nadzoru nad produkcją ekologiczną Główny Inspektor przeprowadza kontrolę urzędową u:

- 1) producenta ekologicznego;
- 2) podmiotu, który był producentem ekologicznym, w okresie 5 lat od dnia, w którym podmiot ten poinformował zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. d ppkt iii tiret trzecie rozporządzenia 2018/848 o wycofaniu się z produkcji ekologicznej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6 i ust. 4, producenci ekologiczni i podmioty określone w ust. 4 pkt 2 zapewniają pracownikom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej „Inspekcją”, dostęp do jednostek produkcyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia 2018/848 oraz udostępniają dokumenty i informacje, a także udzielają pomocy w zakresie niezbędnym do sprawdzenia prawidłowości przeprowadzania przez jednostki certyfikujące kontroli urzędowej i innych czynności urzędowych.

6. Główny Inspektor może powierzyć prowadzenie czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i ust. 4, wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce, w którym mają być prowadzone te czynności.

7. Główny Inspektor wydaje, w drodze decyzji, zakazy, o których mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, oraz niezwłocznie informuje o nich jednostki certyfikujące.

8. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do przeprowadzania kontroli urzędowych przez Głównego Inspektora stosuje się przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczące postępowania kontrolnego.

Art. 5. 1. Jednostka certyfikująca, oprócz wykonywania przekazanych zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, powiadamia Głównego Inspektora i pozostałe jednostki certyfikujące o wystąpieniu niezgodności, o której mowa w art. 42 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, w terminie 14 dni od dnia jej stwierdzenia.

2. Jednostka certyfikująca, wykonując obowiązek regularnego dostarczania wyników przeprowadzonych przez nią kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, określony w art. 32 lit. a rozporządzenia 2017/625, przekazuje Głównemu Inspektorowi, do 10. dnia każdego miesiąca, według stanu za poprzedni miesiąc, wykaz producentów ekologicznych:

- 1) którzy zostali wyłączeni z kontroli urzędowej prowadzonej przez tę jednostkę;
- 2) którzy dokonali zmian w zgłoszeniu działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, mających wpływ na prawidłowe przeprowadzanie kontroli urzędowej i innych czynności urzędowych;
- 3) którym odmówiła wydania certyfikatu.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, zawiera imię i nazwisko albo nazwę producenta ekologicznego oraz adres prowadzenia działalności.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, przekazuje się:

- 1) na formularzach opracowanych i udostępnionych jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora;
- 2) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania danych i informacji – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

5. Jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje niezbędne do prowadzenia obszernego wykazu, o którym mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848, określone w tym przepisie, do 10. dnia każdego miesiąca, według stanu za poprzedni miesiąc:

- 1) na formularzach opracowanych i udostępnionych jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora;
- 2) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania danych i informacji – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

6. Jednostka certyfikująca podaje do wiadomości publicznej przez udostępnienie na administrowanej przez tę jednostkę stronie internetowej informacje o wysokości opłat, o których mowa w art. 34 ust. 7 zdanie drugie rozporządzenia 2018/848.

7. W przypadku zmiany, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. d ppkt iii tiret drugie rozporządzenia 2018/848, jednostka certyfikująca, pod której kontrolą urzędową znajdował się dotychczas producent ekologiczny, albo Główny Inspektor – w przypadku, gdy decyzja o wycofaniu, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625, stała się ostateczna – przekazują jednostce certyfikującej, która objęła producenta ekologicznego kontrolą urzędową, znajdujące się w ich posiadaniu:

- 1) dokumentację kontrolną, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. d ppkt iii tiret drugie rozporządzenia 2018/848, oraz
- 2) informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 – dotyczące działalności tego producenta za okres 5 lat poprzedzających tę zmianę, a w przypadku gdy ten producent był objęty kontrolą urzędową przez okres krótszy niż 5 lat – za okres od dnia zgłoszenia działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, do dnia pozostawiania tego producenta pod kontrolą urzędową danej jednostki certyfikującej.

8. Przekazanie, o którym mowa w ust. 7, następuje na wniosek jednostki certyfikującej, która objęła producenta ekologicznego kontrolą urzędową, w terminie 14 dni od dnia złożenia tego wniosku.

9. Wykaz i informacje, o których mowa w art. 40 ust. 10 rozporządzenia 2018/848, przekazuje się:

- 1) na formularzach opracowanych i udostępnionych jednostkom certyfikującym przez Głównego Inspektora;
- 2) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, a w przypadku udostępnienia jednostkom certyfikującym oprogramowania lub systemu teleinformatycznego do przekazania danych i informacji – z zastosowaniem tego oprogramowania lub systemu.

10. Zgłoszenia błędów lub pomyłek w danych zawartych w:

- 1) wykazie, o którym mowa w art. 40 ust. 10 lit. a rozporządzenia 2018/848, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku, w którym ten wykaz został przekazany;
- 2) informacjach, o których mowa w art. 40 ust. 10 lit. b rozporządzenia 2018/848, dokonuje się do dnia 30 kwietnia roku, w którym informacja zawierająca takie dane została przekazana.

Art. 6. 1. Jednostka certyfikująca przekazuje Głównemu Inspektorowi oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, wykaz producentów, o których mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2022 r. poz. 203, 219 i 1270), którzy spełnili określone wymagania dotyczące produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego do dnia:

- 1) 15 października każdego roku – w przypadku producentów, względem których jednostka certyfikująca stwierdziła spełnienie tych wymagań do dnia 1 października danego roku;
- 2) 30 listopada każdego roku – w przypadku producentów innych niż wskazani w pkt 1, względem których jednostka certyfikująca stwierdziła spełnienie tych wymagań do dnia 15 listopada danego roku.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje niezbędne do udzielenia producentom ekologicznym pomocy finansowej z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich lub z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, w szczególności numer identyfikacyjny nadany producentowi ekologicznemu w trybie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

3. Jeżeli w wyniku kontroli urzędowej przeprowadzonej przez jednostkę certyfikującą zostanie stwierdzona konieczność uzupełnienia lub zmiany danych zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, jednostka certyfikująca uzupełnia lub zmienia ten wykaz, według stanu na dzień 31 grudnia roku, w którym ten wykaz został przekazany, i przekazuje go Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w sposób i w formie, które zostały określone w ust. 1, w terminie do dnia 14 stycznia roku następującego po roku, w którym ten wykaz został przekazany.

4. Zgłoszenia błędów lub pomyłek w informacjach zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się do ostatniego dnia lutego roku następującego po roku, w którym ten wykaz został przekazany.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, do celów postępowania dowodowego w postępowaniu prowadzonym w sprawach związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich lub z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji jest dokumentem urzędowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301).

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wykazu, o którym mowa w ust. 1, oraz szczegółową formę, w jakiej jest sporządzany, mając na względzie uzyskanie informacji związanych z udzielaniem pomocy finansowej producentom ekologicznym z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich lub z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji oraz zapewnienie jednolitej formy przekazywania tych informacji i ich przetwarzania na potrzeby udzielania tej pomocy finansowej.

Art. 7. 1. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jest właściwy do:

- 1) wydawania zezwoleń, o których mowa w pkt 3.1.2.1 akapit drugi w części III załącznika II do rozporządzenia 2018/848;
- 2) wydawania zezwoleń, o których mowa w pkt 1.3.4.4 w części II załącznika II do rozporządzenia 2018/848;
- 3) wydawania postanowień, o których mowa w pkt 1.3.4.3 w części II załącznika II do rozporządzenia 2018/848;
- 4) uznawania wcześniejszego okresu za część okresu konwersji zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2018/848;

- 5) uznawania, że okoliczności będące warunkiem użycia dodatku zostały wykazane w sposób wymagany przez właściwy organ – w przypadku gdy, zgodnie z sekcją A1 w części A załącznika V do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1165 z dnia 15 lipca 2021 r. zezwalającego na stosowanie niektórych produktów i substancji w produkcji ekologicznej oraz ustanawiającego ich wykazy (Dz. Urz. UE L 253 z 16.07.2021, str. 13), dodatek może być użyty wyłącznie po wykazaniu tych okoliczności w sposób wymagany przez właściwy organ;
- 6) wydawania zezwoleń na zastosowanie zabiegów, o których mowa w pkt 1.7.8 w części II załącznika II do rozporządzenia 2018/848;
- 7) wydawania zezwoleń na zastosowanie odstępstw, o których mowa w art. 3 ust. 2–9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/2146 z dnia 24 września 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do wyjątkowych zasad produkcji w przypadku produkcji ekologicznej (Dz. Urz. UE L 428 z 18.12.2020, str. 5).

2. Zezwolenia, postanowienia i uznania wymienione w ust. 1 są odpowiednio wydawane albo dokonywane, na wniosek, w drodze decyzji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

4. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przekazuje niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, jednostce certyfikującej obejmującej kontrolą urzędową producenta ekologicznego.

Art. 8. 1. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej:

- 1) w zakresie prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2018/848;
- 2) w zakresie prowadzenia systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, w zakresie informacji wymienionych w art. 26 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2018/848;
- 3) w zakresie prowadzenia listy, o której mowa w pkt 1.8.5.6 w części I załącznika II do rozporządzenia 2018/848;
- 4) określone w art. 53 ust. 6:
 - a) lit. a rozporządzenia 2018/848 – w zakresie dotyczącym informacji:
 - dostarczonych do bazy danych, o której mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2018/848,
 - o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2018/848, dostarczonych do systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848,
 - b) lit. b rozporządzenia 2018/848 – w zakresie informacji dotyczących wydawania zezwoleń na stosowanie odstępstw przyznanych zgodnie z pkt 1.8.5.1 w części I załącznika II do rozporządzenia 2018/848.

2. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa przeprowadza kontrolę urzędową w zakresie zgodności ekologicznego materiału heterogenicznego z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/848 w odniesieniu do określonej czystości i zdolności kiełkowania tego materiału.

3. Informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2018/848, są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, a podanie do wiadomości publicznej tych informacji zgodnie z tym przepisem następuje przez ich udostępnienie na tej stronie.

4. Informacje, o których mowa w art. 26 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2018/848, przekazane Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa, są usuwane ze strony internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa po upływie 3 miesięcy od dnia podania ich do wiadomości publicznej albo ich ostatniej aktualizacji dokonanej na podstawie art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2018/848, albo gdy podmiot, o którym mowa w art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2018/848, poinformował, że zachodzi przesłanka do usunięcia ich z systemu, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, określona w art. 26 ust. 4 rozporządzenia 2018/848.

Art. 9. 1. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa jest właściwy do wydawania zezwoleń na stosowanie odstępstw przyznanych zgodnie z pkt 1.8.5.1 w części I załącznika II do rozporządzenia 2018/848 oraz na zastosowanie odstępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/2146 z dnia 24 września 2020 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do wyjątkowych zasad produkcji w przypadku produkcji ekologicznej.

2. Zezwolenia wymienione w ust. 1 są wydawane, na wniosek, w drodze decyzji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przekazuje niezwłocznie kopię decyzji, o której mowa w ust. 2, jednostce certyfikującej obejmującej kontrolą urzędową producenta ekologicznego.

5. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadza kontrolę urzędową w zakresie zgodności ekologicznego materiału heterogenicznego z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3:

- 1) lit. b rozporządzenia 2018/848 – w odniesieniu do jakości sanitarnej tego materiału oraz
- 2) lit. c rozporządzenia 2018/848.

Art. 10. 1. Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych:

- 1) przyjmuje i potwierdza powiadomienia, o których mowa w art. 13 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 2018/848;
- 2) prowadzi wykaz, o którym mowa w art. 13 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia 2018/848;
- 3) dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 13 ust. 2 akapit piąty rozporządzenia 2018/848.

2. Powiadomienia, o których mowa w art. 13 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia 2018/848, składa się na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych.

3. Odmowa, o której mowa w art. 13 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia 2018/848, następuje w drodze decyzji dyrektora Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych.

4. Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych przeprowadza kontrolę urzędową w zakresie zgodności ekologicznego materiału heterogenicznego z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2018/848 w odniesieniu do tożsamości tego materiału.

Art. 11. 1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej współpracują z Głównym Inspektorem przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produktów wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2018/848.

3. Powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego.

4. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza w ramach swojej właściwości, na wniosek Głównego Inspektora, kontrolę w zakresie wskazanym w tym wniosku.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, określa porozumienie zawarte między Głównym Lekarzem Weterynarii a Głównym Inspektorem.

Art. 12. 1. Organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa współpracują z Głównym Inspektorem przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1.

2. Główny Inspektor przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa posiadane informacje o producentach ekologicznych, którzy prowadzą działalność w zakresie produkcji materiału rozmnożeniowego roślin.

3. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa właściwy ze względu na miejsce prowadzonej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach – kontroli przekazuje Głównemu Inspektorowi dane i informacje o wykrytych w trakcie kontroli naruszeniach i podejrzeniach naruszenia przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego.

4. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadza w ramach swojej właściwości, na wniosek Głównego Inspektora, kontrolę w zakresie wskazanym w tym wniosku.

5. Szczegółowe warunki i sposób współpracy przy sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem Ochrony Roślin i Nasiennictwa a Głównym Inspektorem.

Art. 13. 1. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zapewnia Głównemu Inspektorowi oraz jednostkom certyfikującym dostęp do administrowanych przez nią danych o producentach ekologicznych, które są zgromadzone w krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, o którym mowa w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, w zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania systemu kontroli urzędowej w rolnictwie ekologicznym.

2. Główny Inspektor ma dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, i wykorzystuje udostępnione dane do realizacji zadań określonych w art. 4 ust. 1.

3. Jednostka certyfikująca ma dostęp do danych, o których mowa w ust. 1, tylko w odniesieniu do producentów ekologicznych, którzy są objęci kontrolą urzędową przeprowadzaną przez tę jednostkę, i wykorzystuje udostępnione dane do wykonywania przekazanych jej zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848.

Art. 14. 1. Kontrola urzędowa i inne czynności urzędowe przeprowadzane przez jednostkę certyfikującą są przeprowadzane przez osoby, które zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, zwane dalej „inspektorami rolnictwa ekologicznego”, w zakresie rodzajów specjalizacji w kategoriach produktów, o których mowa w art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2018/848, zwanych dalej „rodzajami specjalizacji”, w zakresie przeprowadzanej kontroli urzędowej oraz spełniają obowiązek podnoszenia poziomu wiedzy, o którym mowa w ust. 6.

2. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego prowadzi Główny Inspektor, który jest administratorem danych.

3. Do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego może być wpisana osoba:

- 1) która zdała egzamin sprawdzający wiedzę z zakresu produkcji ekologicznej, w tym znajomość przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego, przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora;
- 2) wobec której decyzja o uznaniu kwalifikacji, wydana na podstawie przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, stała się ostateczna.

4. Osoba spełniająca warunek określony w ust. 3:

- 1) pkt 1 jest wpisywana do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego z urzędu, niezwłocznie po zdaniu egzaminu, o którym mowa w tym przepisie;
- 2) pkt 2 jest wpisywana do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego na jej wniosek złożony na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, dołącza się uwierzytelnione dokumenty potwierdzające uznanie kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

6. Inspektor rolnictwa ekologicznego jest obowiązany do podnoszenia poziomu wiedzy z zakresu produkcji ekologicznej przez:

- 1) udział z minimalną częstotliwością w szkoleniach organizowanych przez jednostkę certyfikującą,
- 2) przeprowadzenie odpowiedniej liczby kontroli urzędowych

– określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 20 pkt 5.

7. Inspektorzy rolnictwa ekologicznego zgłaszają Głównemu Inspektorowi zmiany danych osobowych, które mają wpływ na ich identyfikację w rejestrze inspektorów rolnictwa ekologicznego, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian.

8. Jednostka certyfikująca jest obowiązana do przechowywania i udostępniania Głównemu Inspektorowi dokumentacji potwierdzającej odbycie szkoleń, o których mowa w ust. 6 pkt 1, lub przeprowadzenie odpowiedniej liczby kontroli urzędowych przez inspektora rolnictwa ekologicznego.

9. Skreślenie inspektora rolnictwa ekologicznego z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego następuje w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) wykazania w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, nierzetelnego lub stronniczego przeprowadzenia kontroli urzędowej lub innych czynności urzędowych.

10. Skreślenie inspektora rolnictwa ekologicznego z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego lub skreślenie w zakresie rodzajów specjalizacji w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowej następuje w przypadku:

- 1) rezygnacji złożonej przez inspektora rolnictwa ekologicznego w zakresie tych rodzajów specjalizacji lub w zakresie wszystkich posiadanych uprawnień;
- 2) wykazania w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, oczywistej nieudolności lub niedbałości przy przeprowadzaniu kontroli urzędowej w zakresie tych rodzajów specjalizacji lub przy przeprowadzaniu innych czynności urzędowych.

11. Skreślenie inspektora rolnictwa ekologicznego z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego w przypadkach określonych w ust. 9 pkt 2 i ust. 10 pkt 2 następuje w drodze decyzji.

12. Osoba, która została skreślona z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego w przypadkach, o których mowa w ust. 9 pkt 2, nie może być wpisana ponownie do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego przez 2 lata od dnia, w którym decyzja o jej skreśleniu z tego rejestru stała się ostateczna.

13. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego jest udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

14. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego zawiera imiona i nazwiska osób wpisanych do tego rejestru oraz informację o rodzajach specjalizacji w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowej.

15. Informacja o rodzajach specjalizacji w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowej jest aktualizowana w rejestrze inspektorów rolnictwa ekologicznego z urzędu.

16. Dane osób skreślonych z rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego w przypadkach, o których mowa w ust. 9 pkt 2, są przetwarzane przez Głównego Inspektora przez 2 lata od dnia skreślenia w celu weryfikacji okresu zakazu ponownego wpisu, o którym mowa w ust. 12.

17. Za przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

18. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 17, za przystąpienie do egzaminu w zakresie jednej specjalizacji wynosi maksymalnie 6% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, za rok poprzedzający rok przystąpienia do egzaminu, a w przypadku przystąpienia do egzaminu z więcej niż jednej specjalizacji w tym samym terminie – maksymalnie 6% przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok przystąpienia do egzaminu za pierwszy rodzaj specjalizacji i maksymalnie 2% przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok przystąpienia do egzaminu za każdy kolejny rodzaj specjalizacji.

19. Za każdą osobę przystępującą do egzaminu przewodniczący komisji kwalifikacyjnej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości do 2% przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok przystąpienia do egzaminu, a pozostali członkowie komisji kwalifikacyjnej – do 1,5% przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok przystąpienia do egzaminu.

20. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres zagadnień, których znajomość jest wymagana do uzyskania poszczególnych rodzajów specjalizacji w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowej,
- 2) warunki i sposób przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, w tym jego dokumentowanie,
- 3) sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej oraz wymagania, jakie mają spełniać osoby powołane w skład komisji,
- 4) wysokość i sposób wnoszenia opłat za przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej,
- 5) szczegółowe wymagania dotyczące szkoleń, o których mowa w ust. 6 pkt 1, w tym ich zakres i czas trwania, a także minimalną częstotliwość udziału w nich inspektora rolnictwa ekologicznego oraz odpowiednią liczbę kontroli urzędowych przeprowadzanych przez inspektora rolnictwa ekologicznego, potwierdzających spełnienie obowiązku podnoszenia poziomu wiedzy, o którym mowa w ust. 6,
- 6) szczegółowe wymagania dla dokumentacji potwierdzającej odbycie szkoleń, o których mowa w ust. 6 pkt 1, i przeprowadzenia odpowiedniej liczby kontroli urzędowych oraz okres przechowywania tej dokumentacji

– mając na względzie rzetelność i przejrzystość przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, rzeczywiste koszty przeprowadzenia tego egzaminu i funkcjonowania komisji kwalifikacyjnej, zapewnienie właściwego funkcjonowania systemu kontroli urzędowej oraz spełniania przez jednostki certyfikujące warunków określonych w art. 29 lit. b ppkt ii rozporządzenia 2017/625.

Art. 15. 1. Analizy, badania i diagnostykę laboratoryjną na próbkach pobranych w ramach kontroli urzędowych w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. i rozporządzenia 2017/625, przeprowadza się w laboratoriach urzędowych, o których mowa w art. 37 rozporządzenia 2017/625, lub krajowych laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 100 rozporządzenia 2017/625.

2. Koszty przeprowadzenia analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, o których mowa w ust. 1, zleconych przez jednostkę certyfikującą są finansowane przez jednostki certyfikujące lub producentów ekologicznych.

3. Wyniki oraz dane dotyczące wyników przeprowadzonych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, o których mowa w ust. 1, zleconych przez jednostkę certyfikującą są przekazywane przez laboratoria do Głównego Inspektora, który je gromadzi oraz przetwarza.

Art. 16. Minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) wyznaczy, w drodze rozporządzenia, laboratoria urzędowe, o których mowa w art. 37 rozporządzenia 2017/625, mając na względzie zapewnienie realizacji zadań określonych w art. 38 tego rozporządzenia;
- 2) wyznaczy, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, o których mowa w art. 100 rozporządzenia 2017/625, mając na względzie zapewnienie realizacji zadań określonych w art. 101 tego rozporządzenia;
- 3) określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb gromadzenia, przetwarzania i przekazywania danych dotyczących wyników przeprowadzonych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej, mając na względzie zapewnienie efektywnej kontroli produktów rolnictwa ekologicznego oraz szybkiego przepływu informacji dotyczących wyników tych analiz, badań i diagnostyki laboratoryjnej.

Art. 17. 1. Zgłoszenia działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, dokonuje się wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych za pośrednictwem jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 34 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2018/848, na formularzu udostępnionym na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. Jednostka certyfikująca może wystąpić o uzupełnienie lub wyjaśnienie, w wyznaczonym terminie, informacji zawartych w zgłoszeniu działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, lub w dokumentach do niego dołączonych, jeżeli jest to niezbędne do stwierdzenia spełniania określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego warunków do prowadzenia tej działalności.

3. Jednostka certyfikująca przekazuje zgłoszenie działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w przypadku gdy producent ekologiczny, który dokonał zgłoszenia działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, ma już ważny certyfikat wydany przez inną jednostkę certyfikującą w tej samej co wskazana w tym zgłoszeniu kategorii produktów określonej w art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2018/848, informuje producenta ekologicznego oraz jednostkę wskazaną w zgłoszeniu o tym certyfikacie.

5. Zgłoszenie działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, oprócz informacji wskazanych w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, zawiera:

- 1) dane producenta ekologicznego:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) numer w rejestrze PESEL, o ile taki posiada,
 - c) numer paszportu – w przypadku osób niebędących obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej,
 - d) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,
 - e) numer ewidencyjny REGON, o ile taki posiada,
 - f) numer identyfikacyjny nadany producentowi ekologicznemu w trybie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności,
 - g) numer telefonu, o ile taki posiada,
 - h) adres poczty elektronicznej, o ile taki posiada;
- 2) miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta ekologicznego;
- 3) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zamieszkania albo adres siedziby producenta ekologicznego;
- 4) wskazanie kategorii produktów określonych w art. 35 ust. 7 rozporządzenia 2018/848, objętych działalnością producenta ekologicznego, oraz wskazanie rodzaju działań związanych z tymi produktami, określonymi we wzorze certyfikatu stanowiącym załącznik VI do rozporządzenia 2018/848.

Art. 18. 1. Zwolnienie, o którym mowa w art. 35 ust. 8 akapit pierwszy rozporządzenia 2018/848, obowiązuje z mocy prawa.

2. Dopuszcza się trzymanie bydła na uwięzi w gospodarstwach, o których mowa w pkt 1.7.5 zdanie trzecie w części II załącznika II do rozporządzenia 2018/848, o ile w tych gospodarstwach są spełnione warunki określone w tym przepisie.

Art. 19. 1. W sprawach dotyczących zezwoleń, postanowień i uznania wymienionych w art. 7 ust. 1 oraz zezwoleń wymienionych w art. 9 ust. 1 nie pobiera się opłat.

2. Za kontrolę urzędową, o której mowa w art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 5 oraz art. 10 ust. 4, pobiera się opłatę w maksymalnej wysokości 500 zł, która stanowi dochód budżetu państwa.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 2, wnosi się przed przeprowadzeniem kontroli urzędowej na rachunek bankowy:

- 1) Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa – w przypadku kontroli urzędowej, o której mowa w art. 8 ust. 2;
- 2) wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa – w przypadku kontroli urzędowej, o której mowa w art. 9 ust. 5;
- 3) Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych – w przypadku kontroli urzędowej, o której mowa w art. 10 ust. 4.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 5 oraz art. 10 ust. 4, mając na względzie koszty wykonania czynności kontrolnych.

Art. 20. 1. Niezależnie od odstępstw od warunków produkcji ekologicznej, których zastosowanie wymaga uzyskania zezwolenia, postanowienia lub zgody przewidzianych w przepisach rozporządzenia 2018/848 lub w przepisach wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848, mogą być zastosowane ogólne odstępstwa od warunków produkcji ekologicznej, jeżeli jest to niezbędne do rozpoczęcia lub utrzymania produkcji ekologicznej przez producentów ekologicznych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, ogólne odstępstwa od warunków produkcji ekologicznej, mając na względzie zakres tych odstępstw dopuszczonych na podstawie przepisów dotyczących rolnictwa ekologicznego i warunki ich zastosowania przy zachowaniu celów i zasad produkcji ekologicznej określonych w tych przepisach.

Art. 21. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki produkcji ekologicznej w zakresie pozostawionym do określenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przepisach rozporządzenia 2018/848 lub w przepisach wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848, mając na względzie zakres dopuszczalnych odstępstw, obowiązywanie okresów przejściowych oraz zachowanie celów i zasad przewidzianych w tych przepisach, lub
- 2) warunki produkcji, znakowania lub kontroli produktów rolnictwa ekologicznego pochodzących z działań w ramach żywienia zbiorowego, o których mowa w art. 2 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2018/848, mając na względzie zapewnienie uczciwej konkurencji, właściwego funkcjonowania rynku oraz zaufania konsumentów, lub
- 3) jednostki organizacyjne oceniające i potwierdzające zgodność z przepisami dotyczącymi rolnictwa ekologicznego produktów i substancji stosowanych w produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 31 rozporządzenia 2018/848, mając na względzie doświadczenie tych jednostek w prowadzeniu takich badań oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób oceniających i potwierdzających zgodność środków do produkcji ekologicznej w tych jednostkach, lub
- 4) progi, o których mowa w art. 35 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia 2018/848, mając na względzie zapewnienie uczciwej konkurencji, właściwego funkcjonowania rynku oraz zaufania konsumentów, lub
- 5) jednostki organizacyjne dokonujące oceny spełnienia przez odmiany ekologiczne nadające się do produkcji ekologicznej w rozumieniu art. 3 pkt 19 rozporządzenia 2018/848 wymagań określonych dla tych odmian i prowadzące wykaz tych odmian, mając na względzie doświadczenie tych jednostek w prowadzeniu takiej oceny oraz potrzebę udostępniania informacji o odmianach ekologicznych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z rozporządzenia 2018/848 lub z przepisów wydanych na podstawie rozporządzenia 2018/848 wynika:

- 1) obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej określonych zadań lub czynności, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania, mając na względzie zapewnienie skuteczności kontroli urzędowej;

- 2) możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej określonych zadań lub czynności, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań lub czynności wykonywanych przez organy Inspekcji, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa albo Inspekcji Weterynaryjnej, a także sposób ich wykonania, mając na względzie zapewnienie skuteczności kontroli urzędowej.

Art. 22. Na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, z budżetu państwa można:

- 1) udzielać dotacji na:
 - a) prowadzenie badań dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - b) dofinansowanie badań związanych z uznaniem środka do produkcji ekologicznej za spełniający wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
 - c) dofinansowanie kosztów kontroli producentów ekologicznych,
 - d) dofinansowanie działań promocyjnych i informacyjnych w rolnictwie ekologicznym,
 - e) dofinansowanie zadań związanych z wykonywaniem analiz na zawartość substancji niedozwolonych do stosowania w rolnictwie ekologicznym,
 - f) dofinansowanie wykonywania analiz oraz badań związanych z wykonywaniem analiz na zawartość organizmów genetycznie zmodyfikowanych w uprawach i produktach ekologicznych;
- 2) dofinansować realizację umów lub porozumień zawieranych w ramach międzynarodowej współpracy dotyczącej koordynacji badań związanych z produkcją ekologiczną.

Art. 23. 1. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) nie przekazuje danych lub informacji, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 5, lub przekazuje nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje,
- 2) nie wykonuje obowiązku powiadomienia określonego w art. 5 ust. 1 lub wykonuje ten obowiązek po terminie,
- 3) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi wykazu, o którym mowa w art. 5 ust. 2, lub przekazuje go po terminie, lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub określonym sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne informacje, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1,
- 4) nie przekazuje Głównemu Inspektorowi danych i informacji niezbędnych do prowadzenia obszernego wykazu, o którym mowa w art. 34 ust. 6 rozporządzenia 2018/848,
- 5) nie podaje do wiadomości publicznej przez udostępnienie na administrowanej przez tę jednostkę stronie internetowej informacji o wysokości opłat, o których mowa w art. 34 ust. 7 zdanie drugie rozporządzenia 2018/848,
- 6) nie przekazuje dokumentacji kontrolnej lub informacji wymienionych w art. 5 ust. 7 w przypadku zmiany przez producenta ekologicznego jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 5 ust. 7, lub przekazuje je po terminie wskazanym w art. 5 ust. 8,
- 7) nie przekazuje wykazu lub informacji wymienionych w art. 5 ust. 9 lub przekazuje je po terminie, lub przekazuje je niezgodnie z określoną formą lub określonym sposobem, lub przekazuje ten wykaz lub te informacje zawierające nieprawdziwe lub niekompletne dane, które mogą istotnie wpływać na możliwość sprawowania nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1

– podlega karze pieniężnej w wysokości do dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary.

2. Jednostka certyfikująca, która:

- 1) wydaje certyfikat dla produkcji niespełniającej wymagań określonych w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego,
- 2) wbrew przepisom dotyczącym rolnictwa ekologicznego uznaje, że okres konwersji został zakończony,
- 3) przeprowadza kontrolę urzędową lub inne czynności urzędowe niezgodnie z zasadami lub sposobem określonymi na podstawie art. 28 rozporządzenia 2017/625 lub art. 37 lub art. 38 rozporządzenia 2018/848 lub z zasadami lub sposobem określonymi na podstawie tych artykułów lub w przepisach wydanych na podstawie tych artykułów,
- 4) nie wykonuje działań naprawczych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 4,
- 5) działa niezgodnie z zakresem decyzji, o której mowa w art. 3 ust. 2,

- 6) nie przekazuje zgłoszenia działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, do wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- 7) przeprowadza kontrolę urzędową lub inne czynności urzędowe za pośrednictwem osób niewpisanych do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1, lub w zakresie niezgodnym z zakresem rodzajów specjalizacji w zakresie przeprowadzenia kontroli urzędowej albo za pośrednictwem osób, które są wpisane do tego rejestru, ale nie spełniają obowiązku podnoszenia poziomu wiedzy, o którym mowa w art. 14 ust. 6,
- 8) nie uwzględnia przy wydawaniu certyfikatu tymczasowego zakazu wprowadzania do obrotu, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/848, lub zakazu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2018/848,
- 9) wydaje certyfikat mimo zakazu, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2018/848

– podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary.

3. Jednostka certyfikująca, która nie przekazuje Głównemu Inspektorowi lub Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, w terminie lub przekazuje go niezgodnie z określoną formą lub określonym sposobem, lub przekazuje ten wykaz zawierający nieprawdziwe lub niekompletne dane lub informacje, podlega karze pieniężnej w wysokości do czterdziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary.

4. Kara pieniężna:

- 1) o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż 10% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary;
- 2) o której mowa w ust. 2, nie może być wyższa niż 15% przychodu jednostki certyfikującej osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia tej kary.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się, jeżeli jednostka certyfikująca nie osiągnęła przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok wymierzenia kary pieniężnej.

6. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1–3, jest wymierzana przez Głównego Inspektora w drodze decyzji.

7. Postępowanie w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, Główny Inspektor wszczyna na wniosek Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Art. 24. 1. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary;
- 2) utrudnia organowi Inspekcji prowadzenie czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary;
- 3) nie zapewnia pracownikom Inspekcji dostępu do jednostek produkcyjnych lub nie udostępnia dokumentów lub informacji, lub nie udziela pomocy w zakresie niezbędnym do sprawdzenia prawidłowości przeprowadzenia przez jednostki certyfikujące kontroli urzędowej, w przypadkach, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 6 i ust. 4, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary;
- 4) wprowadza do obrotu produkty lub substancje, o których mowa w art. 31 rozporządzenia 2018/848, niedopuszczone do stosowania w produkcji ekologicznej na podstawie art. 9 lub art. 24 rozporządzenia 2018/848, które zostały oznakowane w sposób sugerujący, że dane produkty lub substancje są dopuszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia 2018/848 do stosowania w produkcji ekologicznej, w tym przez oznakowanie określeniem „ekologiczny” lub pochodną tego określenia, lub określeniem „eko” lub „bio”, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej, którą uzyskała lub którą mogłaby uzyskać za wprowadzony do obrotu środek, produkt lub substancję za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary;
- 5) wprowadza do obrotu produkt rolnictwa ekologicznego jako produkt rolnictwa ekologicznego, który został oznakowany z naruszeniem art. 30, art. 32 lub art. 33 rozporządzenia 2018/848, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary;

- 6) wprowadza do obrotu produkt, który nie jest objęty certyfikatem, o którym mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, ale jest oznakowany jako produkt rolnictwa ekologicznego lub jako produkt w okresie konwersji, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej, którą uzyskała lub którą mogłaby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 1000 zł;
- 7) działa jako jednostka certyfikująca w zakresie zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, które nie zostały jej przekazane, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary;
- 8) stosuje w reklamie lub opisie handlowym produktu, który nie jest objęty certyfikatem, o którym mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, określenia odnoszące się do produkcji ekologicznej, w tym przez użycie określenia „ekologiczny” lub pochodne tego określenia, lub określenia „eko” lub „bio”, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej, którą uzyskała lub którą mogłaby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 1000 zł;
- 9) nie wypełnia obowiązku wymienionego w art. 35 ust. 6 rozporządzenia 2018/848, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwukrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary;
- 10) wykorzystuje logo produkcji ekologicznej Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, wbrew zakazowi określone w art. 2 ust. 3 rozporządzenia 2018/848, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej, którą uzyskała lub którą mogłaby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 500 zł;
- 11) wprowadza do obrotu produkt jako ekologiczny lub produkt w okresie konwersji lub stosuje go w produkcji ekologicznej wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2018/848, podlega karze pieniężnej w wysokości do 200% korzyści majątkowej, którą uzyskała lub którą mogłaby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 1000 zł;
- 12) wprowadza do obrotu produkt jako ekologiczny lub produkt w okresie konwersji wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 42 ust. 2 rozporządzenia 2018/848, podlega karze pieniężnej w wysokości do 300% korzyści majątkowej, którą uzyskała lub którą mogłaby uzyskać za wprowadzone do obrotu produkty, nie niższej jednak niż 1500 zł.

2. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która wprowadza ponownie do obrotu produkt, środek lub substancję tego samego rodzaju, która nie odpowiada wymaganiom określonym odpowiednio w przepisach wymienionych w ust. 1 pkt 4–6, 11 lub 12 ze względu na to samo naruszenie, podlega karze pieniężnej ustalonej – w zależności od stwierdzonego naruszenia – odpowiednio zgodnie z ust. 1 pkt 4–6, 11 lub 12, podwyższonej o wysokość kar pieniężnych wymierzonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia czynności kontrolnych.

3. Inspektor rolnictwa ekologicznego, który nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 7, podlega karze pieniężnej w wysokości do jednokrotności przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary.

4. Kara pieniężna:

- 1) o której mowa:
 - a) w ust. 1 pkt 3 lub 7 oraz w ust. 3, jest wymierzana, w drodze decyzji, przez Głównego Inspektora,
 - b) w ust. 1 pkt 1, 2, 4–6 lub 8–12, jest wymierzana, w drodze decyzji, przez wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności kontrolnych przez właściwy organ;
- 2) o której mowa w ust. 2, jest wymierzana, w drodze decyzji, przez organ, którego właściwość została określona zgodnie z pkt 1.

Art. 25. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 23 ust. 1–3 i art. 24 ust. 1–3, wymierza się z uwzględnieniem stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia i wielkości korzyści majątkowej, którą podmiot ten uzyskał lub którą mógłby uzyskać w związku z naruszeniem, w przypadku gdy korzyść majątkowa ma zastosowanie.

2. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia i braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu dokonującego naruszenia można odstąpić, w drodze decyzji, od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w art. 23 ust. 1–3 i art. 24 ust. 1–3.

3. Termin zapłaty kar pieniężnych, o których mowa w art. 23 ust. 1–3 i art. 24 ust. 1–3, wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

4. Kary pieniężne, o których mowa w art. 23 ust. 1–3 i art. 24 ust. 1–3, są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.⁶⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

Art. 26. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 514 i 1270) w art. 24:

- 1) w ust. 10 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) upowszechnianie postępu biologicznego w rolnictwie w zakresie hodowli roślin uprawnych oraz hodowli zwierząt gospodarskich, w tym na działania promocyjne, informacyjne oraz edukacyjne.”;
- 2) w ust. 12:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) przedsięwzięć edukacyjnych, kulturalnych, sportowych i turystycznych oraz działalności z zakresu kultury fizycznej i zdrowia publicznego na obszarach wiejskich.”;
 - b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) wsparcia działalności podmiotów realizujących zadania w obszarze umacniania i doskonalenia hodowli roślin uprawnych oraz hodowli zwierząt gospodarskich, ochrony środowiska, a także zapobiegania pożarom, klęskom żywiołowym i innym miejscowym zagrożeniom na obszarach wiejskich.”;
- 3) po ust. 12 dodaje się ust. 12a w brzmieniu:
„12a. Umowa, o której mowa w ust. 12, zawiera co najmniej postanowienia określające:
 - 1) przeznaczenie pomocy finansowej;
 - 2) wysokość pomocy finansowej oraz termin i sposób jej przekazania;
 - 3) termin wykorzystania pomocy finansowej;
 - 4) termin i sposób rozliczenia pomocy finansowej;
 - 5) uprawnienia Krajowego Ośrodka do kontroli realizacji przedsięwzięcia, w szczególności kontroli finansowej oraz wglądu do dokumentacji beneficjenta dotyczącej przedsięwzięcia;
 - 6) zasady odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, w tym zasady zwrotu pomocy finansowej nienależycie wykorzystanej;
 - 7) warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy;
 - 8) zobowiązanie beneficjenta do umieszczenia informacji o uzyskaniu pomocy finansowej z Krajowego Ośrodka;
 - 9) zobowiązanie do przechowywania dokumentacji przez okres co najmniej 5 lat, licząc od daty wykorzystania pomocy finansowej.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 630 oraz z 2022 r. poz. 24 i 1079) art. 40b otrzymuje brzmienie:

„Art. 40b. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub 4 lub ust. 3, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 58b ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224) lub art. 24 ust. 1 pkt 4, 5 lub 6 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. poz. 1370), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265 i 1301.

Art. 28. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2021 r. poz. 618) art. 40b otrzymuje brzmienie:

„Art. 40b. Jeżeli naruszenie, o którym mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 lub ust. 3, wyczerpuje jednocześnie znamiona naruszenia, o którym mowa w art. 58b ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224) lub art. 24 ust. 1 pkt 4, 5 lub 6 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. poz. 1370), karę pieniężną wymierza się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.”

Art. 29. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 185) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub wytworzonego w ramach produkcji ekologicznej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. poz. 1370) materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, zwanego dalej „ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany”, udziela się producentom rolnym w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dopłaty udziela się do powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2, jeżeli:

- 1) ilość materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, zużyta do obsiania lub obsadzenia tych powierzchni, jest nie mniejsza niż minimalna ilość tego materiału określona w przepisach wydanych na podstawie art. 40d ust. 6 pkt 2;
- 2) materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany został wytworzony:
 - a) przez przedsiębiorcę wpisanego do ewidencji przedsiębiorców, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, lub
 - b) w gospodarstwie rolnym posiadanym przez rolnika wpisanego do ewidencji rolników, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, lub
- 3) materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany został zakupiony:
 - a) od przedsiębiorcy wpisanego do ewidencji przedsiębiorców prowadzących obrót materiałem siewnym, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, albo
 - b) od rolnika prowadzącego obrót materiałem siewnym wytworzonym w posiadanym gospodarstwie rolnym, wpisanego do ewidencji rolników, o której mowa w przepisach o nasiennictwie, albo
 - c) od podmiotu prowadzącego obrót materiałem siewnym na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wysokość dopłaty ustala się jako iloczyn powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 pkt 2 i stawek dopłat do 1 ha takiej powierzchni.”

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) stawki dopłat do 1 ha powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany, uwzględniając gatunki roślin uprawnych objętych dopłatą, rodzaj użytego materiału siewnego oraz środki finansowe przeznaczone na te dopłaty;
- 2) wykaz gatunków roślin uprawnych, do których materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany przysługuje dopłata z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, uwzględniając poziom wymiany kwalifikowanego materiału siewnego w produkcji roślinnej.”

- 2) w art. 40d:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik biura powiatowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta rolnego przyznaje, w drodze decyzji, dopłatę z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany na wniosek producenta rolnego.”,
 - b) uchyla się ust. 1a,
 - c) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) oświadczenie o:

 - a) powierzchni gruntów ornych obsianych lub obsadzonych materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznym materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany,
 - b) sposobie wykorzystania działek rolnych, na których został wysiany lub wysadzony materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany,
 - c) ilości materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, jaka została zużyta do obsiania lub obsadzenia 1 ha powierzchni gruntów ornych.”,
 - d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wniosku producent rolny dołącza kopię:

 - 1) faktury zakupu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany wystawionej w okresie od dnia 15 lipca roku poprzedzającego złożenie wniosku do dnia 15 czerwca roku złożenia wniosku, pod warunkiem że materiał ten został zużyty w tym okresie do siewu lub sadzenia;
 - 2) dokumentu wydania z magazynu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany wystawionego w roku, w którym materiał ten został zużyty do siewu lub sadzenia, jeżeli producent rolny zużył do siewu lub sadzenia w posiadanim przez niego gospodarstwie rolnym materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologiczny materiał siewny kategorii elitarny lub kwalifikowany, o którym mowa w art. 40c ust. 3 pkt 2 lit. a lub b.”,
 - e) w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) informację o tym, że materiał siewny jest produktem ekologicznym – w przypadku ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany.”,
 - f) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) terminy składania wniosków, o których mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób wypłaty dopłat z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany, mając na względzie zabezpieczenie przed niezasadnionym przyznaniem tych dopłat;”;
- 3) w art. 40e w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) ilości wprowadzonego do obrotu materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany lub ekologicznego materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany gatunków roślin uprawnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 40c ust. 6 pkt 2.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224) uchyla się art. 58e i art. 58f.

Art. 31. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2021 r. poz. 76) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Do obrotu można wprowadzać także nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Republice Turcji, jeżeli:

- 1) przepisy krajowe, na podstawie których są one wprowadzane do obrotu, zapewniają ochronę zdrowia ludzi, zwierząt i ochronę środowiska oraz przydatność do stosowania w zakresie odpowiadającym wymaganiom określonym w art. 4 ust. 6 lub
- 2) spełniają wymagania określone w przepisach dotyczących rolnictwa ekologicznego i są przeznaczone na potrzeby własne.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 481 oraz z 2022 r. poz. 24, 764 i 1079) w art. 9 w ust. 2:

- 1) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
 - „16) prowadzenie i wsparcie działań promocyjnych, informacyjnych, edukacyjnych, kulturalnych, w tym w formie wystaw, pokazów oraz konkursów, w szczególności dotyczących:
 - a) produktów rolnych i żywnościowych, metod ich produkcji, a także systemów jakości produktów rolnych i żywnościowych, z wyłączeniem działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących rolnictwa i gospodarki żywnościowej realizowanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, rynków rolnych, rybołówstwa lub rozwoju wsi,
 - b) upowszechniania postępu biologicznego w rolnictwie w zakresie hodowli roślin uprawnych oraz zwierząt gospodarskich;”;
- 2) w pkt 22 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) realizacja działań rozwojowych i inwestycyjnych w zakresie innowacyjności w sektorze rolno-spożywczym.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. z 2021 r. poz. 256) w art. 47:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych do państw trzecich lub przemieszczanych przez państwa trzecie wydaje się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej.”;
- 2) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „wydanie” dodaje się wyrazy „na piśmie utrwalonym w postaci papierowej”;
- 3) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Wniosek o wydanie na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego:

 - 1) składa się w systemie IMSOC;
 - 2) zawiera informacje lub dane wymagane przez system IMSOC.”;
- 4) w ust. 7 w pkt 2:
 - a) w lit. a po wyrazach „wojewódzkim inspektorom,” dodaje się wyrazy „jeżeli świadectwo to jest wydawane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej,”;
 - b) po lit. a dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) w systemie IMSOC, jeżeli świadectwo to jest wydawane na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej,”;
- 5) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Fitosanitarne świadectwo eksportowe oraz fitosanitarne świadectwo reeksportowe, wydane na piśmie utrwalonym w postaci papierowej dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych do państwa trzeciego lub przemieszczanych przez państwo trzecie, dołącza się do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których zostały wydane, na każdym etapie ich przemieszczania i udostępnia na każde żądanie organu celnego.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 147) w art. 33 w ust. 3:

- 1) w pkt 1 wyrazy „, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1324),” zastępuje się wyrazami „w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. poz. 1370)”;
- 2) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jednostkom certyfikującym w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej, na wniosek tych jednostek, w zakresie, w jakim są one niezbędne do prawidłowego sprawowania przez te jednostki kontroli producentów ekologicznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 9 tej ustawy.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁷⁾) art. 15zzzzza otrzymuje brzmienie:

„Art. 15zzzzza. 1. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów zadania w zakresie kontroli urzędowej i innych czynności urzędowych przekazane jednostkom certyfikującym zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej (Dz. U. poz. 1370) mogą być prowadzone przez osoby, które nie zostały wpisane do rejestru inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy.

2. W okresie obowiązywania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 oraz w okresie 30 dni od dnia odwołania tych stanów dopuszcza się złożenie zgłoszenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 2022 r. o rolnictwie ekologicznym i produkcji ekologicznej, oraz wniosków, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 9 ust. 2 tej ustawy, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej w formie dokumentu elektronicznego stanowiącego odpowiednio kopię tego zgłoszenia albo tych wniosków sporządzonych w postaci innej niż elektroniczna.”

Art. 36. W ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi (Dz. U. poz. 2262) w art. 8 w ust. 3 wyrazy „30 dni” zastępuje się wyrazem „miesiąc”.

Art. 37. 1. Rejestr inspektorów rolnictwa ekologicznego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 42, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 14 ust. 1.

2. Inspektorów rolnictwa ekologicznego wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 42, w zakresie rodzajów specjalizacji:

- 1) ekologiczna uprawa roślin i utrzymanie zwierząt – uznaje się za wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 1, w zakresie rodzajów specjalizacji:
 - a) nieprzetworzone rośliny i produkty roślinne, w tym nasiona i inny materiał rozmnożeniowy roślin, oraz
 - b) zwierzęta gospodarskie i nieprzetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego;
- 2) produkty akwakultury i wodorosty morskie – uznaje się za wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 1, w zakresie rodzaju specjalizacji alg i nieprzetworzone produkty akwakultury;
- 3) przetwórstwo produktów ekologicznych oraz produkcja pasz lub drożdży – uznaje się za wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 14 ust. 1, w zakresie rodzajów specjalizacji:
 - a) przetworzone produkty rolne, w tym produkty akwakultury, do wykorzystania jako żywność,
 - b) pasza oraz
 - c) wino.

3. Inspektorzy rolnictwa ekologicznego wpisani do rejestru, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 42, w zakresie rodzajów specjalizacji:

- 1) zbiór ze stanu naturalnego,
- 2) pszczelarstwo,
- 3) wprowadzanie na rynek produktów ekologicznych, w tym importowanych z państw trzecich

– mogą przeprowadzać kontrolę urzędową w zakresie tych specjalizacji przez 2 lata od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 38. 1. Upoważnienia do przeprowadzania kontroli urzędowej i certyfikacji wydane na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 42 zachowują ważność do dnia wydania decyzji, o których mowa w ust. 2, nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459 oraz z 2022 r. poz. 202, 218, 655, 830 i 1301.

2. Główny Inspektor, na podstawie dokumentów i informacji uzyskanych w ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w terminie określonym w ust. 1, wyda jednostkom certyfikującym upoważnionym do przeprowadzania kontroli urzędowej i certyfikacji na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 42 decyzję o:

- 1) przekazaniu zadań określonych w art. 40 ust. 1 rozporządzenia 2018/848 albo
- 2) wycofaniu, o którym mowa w art. 33 lit. b rozporządzenia 2017/625.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie przypisuje się jednostce certyfikującej kodu, o którym mowa w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2017/625. Za ten kod uznaje się numer identyfikacyjny nadany jednostce certyfikującej na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 42.

Art. 39. Zgłoszenie działalności, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2018/848, złożone w okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, uznaje się za dokonane zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 40. Do udzielania dopłat, o których mowa w art. 40c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 29, w sprawach objętych postępowaniami wszczętymi i niezakończonymi ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 41. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 2 pkt 1, art. 19a ust. 4 pkt 1, art. 19a ust. 4 pkt 2 oraz art. 21 ust. 13 ustawy uchylanej w art. 42 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 6 ust. 6, art. 21 ust. 1 pkt 3, art. 16 pkt 1 i 2, art. 16 pkt 3 oraz art. 14 ust. 20, nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40c ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40c ust. 6 pkt 2 i art. 40d ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 40c ust. 6 pkt 2 i art. 40d ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 29 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 42. Traci moc ustawa z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1324).

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 33, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2022 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*